

sának, a Tolna megyei Vérellátó Alközpont vezetőjének, *dr. Kun Ákosnak*, a Szolnoki Megyei Kórház-Rendelőintézet igazgatóhelyettes főorvosának, a Szolnok megyei Vérellátó Alközpont vezetőjének a

MUNKA ÉRDEMREND

ezüst fokozata;

dr. Fiam Bélánénak, az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet előadójának, *dr. Harkányi Istvánnénak*, az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet főelőadójának, *Török Sándornénak*, az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet előadójának a

MUNKA ÉRDEMREND

bronz fokozata

kitüntetést adományozza.

Losonczy Pál s. k.,
a Magyar
Népköztársaság
Elnöki Tanácsának
elnöke

Cseterki Lajos s. k.,
a Magyar
Népköztársaság
Elnöki Tanácsának
titkára

A Minisztertanács

életmentés során tanúsított önfeláldozó magatartásuk elismerésül

Böhm József bicskei,

Horváth János szombathelyi,

Karagity József budapesti és

Styaszni Miklós budapesti lakosoknak az

ÉLETMENTŐ EMLÉKÉREM

kitüntetést adományozza.

Fock Jenő s. k.,
a Minisztertanács elnöke

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa

dr. Greiner Józsefet,

dr. Hársfalvi Rezsőné dr. Cser Juditot,

dr. Pásztor Ágnest,

dr. Révész Zsuzsannát és

dr. Sándi Ágnest

bíróvá választja.

Losonczy Pál s. k.,
a Magyar
Népköztársaság
Elnöki Tanácsának
elnöke

Cseterki Lajos s. k.,
a Magyar
Népköztársaság
Elnöki Tanácsának
titkára

Minisztertanácsi rendelet

A Minisztertanács

38/1974. (X. 30.) számú

rendelete

az újításokról

Az újítómozgalom

1. §

(1) Az újítómozgalom a műszaki haladás társadalmi erőforrása, a dolgozók önként vállalt és tudatos alkotó tevékenységének szervezett formája. Célja, hogy a dolgozók — munkaköri kötelességük ellátásán túl — újítási javaslatokkal segítsék a műszaki fejlődést, a termelés és a gazdálkodás hatékonyságának növelését.

(2) Az állami vállalatok, az egyéb állami gazdálkodó és a költségvetési szervek, a társadalmi szervezetek és vállalataik, a szövetkezetek és szövetkezeti vállalatok, a gazdasági és szövetkezeti társulások, valamint a vízgazdálkodási társulatok (a továbbiakban: vállalat) kötelesek — e rendeletben meghatározott keretek között — az újítómozgalmat szervezni, az újításokat széles körben hasznosítani, az újítókat erkölcsileg és anyagilag elismerni.

2. §

(1) Újítás az a műszaki, illetőleg munka- vagy üzemszervezési megoldás,

a) amely viszonylag új,

b) hasznosítása a vállalat részére hasznos eredménnyel jár,

c) nem tartozik előterjesztőjének munkaköri kötelességei közé, vagy munkaköri kötelessége ugyan, de jelentős alkotó teljesítménynek minősül,

d) nem eredményez a fogyasztói érdekeket sértő minőségromlást.

(2) A megoldás akkor viszonylag új, ha benyújtása előtt azzal azonos megoldást a vállalat — a vállalati újítási szabályzat ilyen rendelkezése esetén a gyáregység — még nem hasznosított, vagy azonos megoldás birtokában annak hasznosítását nem tervezte. A viszonylagos újdonság hiányának bizonyítása a vállalatot terheli.

(3) Beruházási újításnak tekintendő az a megoldás, amelynek hasznosítása következtében valamely beruházás kivitelezési költségei csökkennek.

(4) Hasznosítás az újítás tárgyát képező megoldás

- a) felhasználása a vállalat termelési, gazdálkodási tevékenysége körében (megvalósítás), vagy
b) értékesítése más vállalat részére.

Az újítás szerzője

3. §

(1) Az újítás szerzőjének — az ellenkező bizonyításáig — azt kell tekinteni, aki a megoldást tartalmazó újítási javaslatot elsőként nyújtotta be a vállalathoz.

(2) Akik közösen nyújtanak be újítási javaslatot, társszerzők. A javaslattevőket egyenlő arányban kell társszerzőknek tekinteni, ha az újítási javaslatban nem jelölik meg a szerzőség arányát.

(3) Az újítási javaslat nyilvántartásbavétele után a szerző személyét vagy a szerzőség arányát csak a javaslattevő hozzájárulásával vagy jogerős bírói ítélet alapján lehet megváltoztatni.

(4) Aki az (1) bekezdésben megjelölt javaslattevővel szemben bizonyítani kívánja, hogy a javaslat tárgyát képező megoldás egészben vagy részben tőle származik, kérheti a bíróságtól, hogy szerzőnek vagy társszerzőnek ismerjék el.

4. §

(1) A hasznosító vállalattal szemben újítói jogokat — a 3. § (4) bekezdésében foglalt esetet kivéve — csak az érvényesíthet, aki legkésőbb a hasznosítás megkezdésétől számított hat hónapon belül a vállalathoz újítási javaslatot nyújtott be.

(2) Ha az újítási javaslatot a vállalat azért utasította el, mert azt nem tartotta hasznosíthatónak vagy nem kívánta hasznosítani, de az elutasítást követően mégis hasznosítja, a 3. § (1) bekezdésében meghatározott javaslattevőt kell a megoldás szerzőjének tekinteni.

(3) Az újítás szerzősége nem ruházható át. Az újításból származó vagyoni (újítási díj és költségtérítés iránti) igény azonban a polgári jog szabályai szerint átruházható és örökölhető.

Az újító erkölcsi elismerése

5. §

(1) A vállalat köteles a hasznosított újítás szerzőjének az újítási díj — szakaszos díjfolyósítás esetén az utolsó díjrészlet — kifizetésével egy időben újítói tanúsítványt adni.

(2) Nagy jelentőségű újítás vagy rendszeres újító tevékenység elismeréseként a miniszter, (országos hatáskörű szerv vezetője), az Országos Találmányi Hivatal elnöke és a Szakszervezetek Országos Tanácsa — szövetkezeti tag esetében a szövetkezetek országos érdekképviselői szerve — együttesen a „Kiváló Újító” kitüntetés arany, ezüst vagy bronz fokozatát adományozhatja. Erre az érdekelt vállalat vezetője a szakszervezettel vagy a szövetkezet vezetősége a szövetkezetek területi érdekképviselői szervével egyetértésben tehet javaslatot.

(3) A kitüntetéssel aranyfokozat esetén 9, ezüst fokozat esetén 6, bronz fokozat esetén 4 munkanap jutalomszabadság jár.

*hatályalan:
1006/1977. (II. 17.) MT hat.*

Az újító anyagi elismerése

6. §

(1) Az újítás hasznosítása esetén a szerzőt újítási díj illeti meg. Az újítási díj megállapításánál tekintettel kell lenni különösen az újítás műszaki színvonalára, a hasznos eredményre, az újítás népgazdasági jelentőségére, a munkakörülményekre gyakorolt hatására, külkereskedelmi kihatására, valamint a termelékenység, a minőség és a költségek alakulására.

(2) Pénzben mérhető hasznos eredmény esetén az újítási díj legkisebb mértéke általában a hasznosítás első éve alatt keletkezett hasznos eredmény kettő, beruházási újításnál egy százaléka. Nagyfokú aránytalanság esetén ettől lefelé el lehet térni.

(3) A pénzben nem mérhető hasznos eredménnyel (pl. a balesetveszély vagy az egészségre káros tényezők csökkentésével, a munkahelyi körülmények javulásával) járó újítás díját minden körülmény gondos mérlegelésével egy összegben kell megállapítani.

(4) Az újítási díj összege nem lehet kevesebb háromszáz forintnál.

(5) Újítás alapján készült termék felhasználása esetén az újítót a felhasználóval szemben újítási díj nem illeti meg azon a címen, hogy a termék előállítása újítás alapján történt. Az ilyen termék felhasználásáért az újító csak akkor követhet újítási díjat, ha a termék felhasználása önmagában is újításnak minősül.

(6) Az újítási díj kiszámításának módját és mértékét (összegét) a hasznosítási szerződésben, pályázatban vagy feladattervben kell meghatározni. Megállapodás hiányában az újítási díjat az (1)–(4) bekezdésekben foglaltak megfelelő alkalmazásával a bíróság állapíthatja meg.

7. §

(1) Az újító részére meg kell téríteni munkája ellenértékét és készkiadásait, ha javaslatához — munkaidőn kívül készített — rajzot, tervet, kísérleti darabot vagy egyéb eszközt mellékel és azt a vállalat a kísérlet, illetőleg a hasznosítás során felhasználja.

(2) Ha a vállalat a javaslattevőt a javasolt megoldás kísérletéhez vagy hasznosításához szükséges rajz, terv, kísérleti darab, egyéb eszköz elkészítésével, illetőleg kivitelezési, ellenőrzési vagy más munka végzésével bízza meg, a javaslattevő részére — munkaidőn kívül végzett — munkájának ellenértékét és készkiadásait akkor is meg kell téríteni, ha a kísérlet nem sikerül vagy a vállalat az újítást nem hasznosítja.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján járó térítés módját és mértékét a vállalat és a javaslattevő szerződésben határozzák meg. Megegyezés hiányában a térítés összegét a bíróság állapítja meg.

Újítási szerződések

8. §

(1) Az újítás hasznosításával kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket — e rendelet és a vállalati újítási szabályzat rendelkezéseinek a korlátai között — a vállalat és az újító hasznosítási szerződésben határozza meg.

(2) A vállalat szerződésben megbízást adhat újítási tevékenységet igénylő feladat megoldására. A szerződésben meg kell határozni a vállalat közreműködésének módját és feltételeit, a vállalat és a megbízott egyéb jogait és kötelezettségeit, sikeres megoldás esetére — e rendelet rendelkezéseinek korlátai között — a megbízott díjazását.

(3) Ha az újítási javaslat elbírálásához vagy az újítás hasznosításának a megkezdéséhez kísérletre van szükség, a vállalat kísérleti szerződésben bízhatja meg a javaslattevőt a szükséges közreműködéssel. A szerződésben meg kell határozni a közreműködés módját, feltételeit és díjazását.

(4) Az (1)—(3) bekezdésekben meghatározott újítási szerződésekre, az e rendeletben nem szabályozott kérdésekben, a polgári jog szabályai az irányadók.

Az újítás átadása

9. §

(1) A vállalat az általa elfogadott újítás tárgyát képező megoldást más vállalatnak az újító hozzájárulása nélkül átadhatja.

(2) Népgazdasági érdekből a felügyeletet (szövetkezeteknél az állami törvényességi felügyele-

tet) gyakorló szerv határozattal elrendelheti a megoldás átadását más vállalat részére.

(3) Az átadás fejében az átadó vállalat ellenértéket köthet ki. Ennek mértékét az átadó és az átvevő szerződésben határozza meg. Megegyezés hiányában az átadás ellenértékét a bíróság állapítja meg.

(4) Az újítás szerzőjét az újítás átadása alapján is díjazás illeti meg. Ha az újítás átadása ellenérték fejében történt, az újítási díjat az átadó vállalat köteles megfizetni. Kivételt képez ez alól, ha a díjfizetést az átvevő vállalat átvállalta. Ha az átadás ingyenesen történt, az újító díjazása az átvevő vállalatot terheli.

Az újítási javaslat benyújtása és nyilvántartása

10. §

(1) Az újítási javaslatot a vállalatnak az újítási szabályzatban meghatározott szervéhez (újítási osztály, csoport, iroda, előadó stb.) kell benyújtani.

(2) Az újítási javaslatnak tartalmaznia kell a javasolt megoldás leírását, szerzőjének a nevét, lakcímét, munkahelyét, beosztását, munkakörét. Szükség esetén műszaki leírást, vázlatrajzot, kísérleti darabot is kell mellékelni. Csak olyan újítási javaslatra lehet jogot alapítani, amely legalább a javaslattevő nevét, lakcímét tartalmazza és a megoldást a megvalósításhoz szükséges mértékben ismerteti.

(3) Az újítási javaslat benyújtásáról a javaslattevőnek elismervényt kell adni. Az elismervényen fel kell tüntetni a javaslattevő nevét, a javaslat tárgyát, a benyújtás időpontját és — több szerző esetén — a szerzőség arányát, a 3. § (2) bekezdése rendelkezésének megfelelően.

(4) A vállalat köteles az újítási javaslatot a benyújtás napján az újítási naplóba bejegyezni oly módon, hogy meg lehessen állapítani a benyújtás időpontját, a javaslattevő személyét és a megoldás tárgyát. A javaslattevőt ügyének állásáról — kívánságára — tájékoztatni kell.

(5) Az újítási javaslat tárgyát képező megoldást mindaddig nem szabad nyilvánosságra hozni, amíg azt a vállalat hasznosításra el nem fogadja.

Engedély újítási javaslat benyújtására

11. §

(1) Munkaviszonyban vagy szövetkezeti tagsági viszonyban álló személy a munkáltató, illetőleg a szövetkezet (a továbbiakban együtt: munkáltató) tevékenységi körét érintő újítási javaslatot más vállalatához — kivéve a (4) bekezdésben meghatározott eseteket — csak a munkáltató engedélye alapján nyújthat be. Az újítási javaslat-

hoz nyilatkozatot kell mellékelni arról, hogy a javaslattevő rendelkezik a munkáltató engedélyével, illetőleg, hogy az engedélyre miért nincs szükség.

(2) A munkáltató az engedélyt csak akkor tagadhatja meg, ha az újítási javaslat tárgyát képező megoldás más vállalatnál történő hasznosítása a vállalat jelentős érdekeit sérti.

(3) Az engedélyt megadottnak kell tekinteni, ha a munkáltató a kérelem előterjesztésétől számított hatvan napon belül nem nyilatkozik.

(4) Nincs szükség engedélyre, ha:

a) az újítás tárgyát képező megoldás a balesetveszély vagy az egészségre káros körülmények csökkentését, illetőleg a munkahelyi körülmények javítását célozza,

b) a megoldást a vállalat nem kívánja hasznosítani vagy hasznosítását az újítás elfogadásától számított egy éven belül nem kezdi meg, továbbá

c) a saját tevékenységi körében hasznosított megoldás értékesítését — kivéve a (2) bekezdésben foglalt esetet — a vállalat a hasznosítás megkezdésétől számított hat hónapon belül meg sem kíséri.

Az újítási javaslat elbírálása

12. §

(1) Az újítási javaslatot — a 13. § (2) bekezdésében szabályozott esetet kivéve — a vállalat vezetője, szövetkezetnél annak vezetősége bírálja el. E feladat ellátása a vállalati újítási szabályzatban szervezetszerűen — meghatározott körre és értékhatárra korlátozottan — átruházható.

(2) Az újítási javaslatot a benyújtástól számított hatvan napon belül el kell bírálni. Ha ez nem lehetséges, erről, valamint a döntés meghozásának várható időpontjáról a javaslattevőt — a határidő letelte előtt — írásban tájékoztatni kell.

(3) Az elbírálás eredménye alapján a javaslattevővel írásban közölni kell, hogy a vállalat az újítási javaslat tárgyát képező megoldást elismeri-e újításnak és kívánja-e hasznosítani. Ha a vállalat a javasolt megoldást nem ismeri el újításnak vagy nem kívánja hasznosítani, az elbíráló köteles döntését írásban részletesen indokolni és a javaslattevőt tájékoztatni a jogorvoslati lehetőségekről.

(4) Ha a vállalat a javasolt megoldást újításnak ismeri el és hasznosítani kívánja, a javaslattevővel hasznosítási szerződést kell kötni.

(5) Állami pénzeszközből megvalósuló beruházással kapcsolatos újítás esetén, ha az újítás révén elérhető megtakarítás összege az 5 millió forintot meghaladja, a hasznosítási szerződés megkötéséhez a beruházó felett felügyeletet gyakorló szerv vezetőjének (miniszter, országos hatáskörű szerv vezetője, fővárosi, megyei, megyei városi tanács elnöke) hozzájárulása szükséges.

Összeférhetetlenség

13. §

(1) Saját vagy hozzátartozója javaslata tekintetében érdemi tevékenységet (elbírálás, az újítási díj mértékének megállapítása, hasznosítás stb.) senki sem fejthet ki. Hozzátartozó alatt a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. számú törvényerejű rendelet 2. §-ában felsorolt személyeket kell érteni.

(2) A felügyeletet gyakorló szerv dönt az általa kinevezett vagy választott vezető beosztású dolgozó újítási javaslatának az elbírálása és díjazása kérdésében. A szövetkezeteknél a magasabb vezetői munkakört betöltő dolgozó újítási javaslatának elbírálása és díjazása felől a szövetkezet soron következő közgyűlése dönt.

(3) Az újítási díj mértéke tekintetében az újítást elfogadó vállalat felett felügyeletet (szövetkezetnél állami törvényességi felügyeletet) gyakorló szerv jóváhagyása szükséges, ha az újító

a) a vállalat felett felügyeletet (állami törvényességi felügyeletet) gyakorló szerv dolgozója

b) a vállalattal függőségi viszonyban nem levő, de rendszeres ellenőrzési, illetőleg intézkedési joggal rendelkező személy, vagy

c) a vállalattal rendszeres gazdasági kapcsolatban álló szerv vezető beosztású dolgozója.

Az újításokkal kapcsolatos viták

14. §

(1) A javaslattevő az általa benyújtott újítási javaslattal kapcsolatos bármely sérelem esetén az illetékes szakszervezeti szervhez, illetőleg a szövetkezeti felügyelő (ellenőrző) bizottsághoz fordulhat.

(2) Ha az (1) bekezdésben megjelölt szerv szükségesnek látja, — javaslatára — az ügyet tizenöt napon belül újra meg kell vizsgálni.

(3) Újítással — különösen az újító anyagi elismerésével, a pályázattal, a feladattervvel, az újítás átadásával — kapcsolatos viták eldöntése bírósági útra tartozik. E viták elbírálására a Polgári Perrendtartás általános szabályai irányadók. A bírósági út igénybevételének nem előfeltétele az (1) és (2) bekezdésben meghatározott eljárás megindítása, illetőleg lefolytatása.

(4) Aki mással szemben szerződési (társszerződési) igényt kíván érvényesíteni, legkésőbb az újítás hasznosításának a megkezdésétől számított egy év alatt fordulhat a bírósághoz.

(5) A bíróság a vállalatot az újítás hasznosítására nem kötelezheti.

Az újítási díj forrása

15. §.

(1) Az újítási díjat a bérkötség, vagy a részesedési alap terhére kell elszámolni.

(2) A bérszínvonalba (bértömegszabályozás esetén a bértömegbe) nem számítható bérkötségként lehet elszámolni a pénzben nem mérhető haszonnal járó olyan újítások díjait, amelyek a balesetveszélyt, az egészségre káros tényezőket csökkentik, a munkahelyi körülményeket javítják.

(3) Beruházási újítás [2. §. (3) bek.] esetén az újítási díjat, ha

a) a beruházás kizárólag vállalati saját forrásból valósul meg, az (1) bekezdés szerinti forrás terhére,

b) a beruházás forrása kizárólag állami pénzeszköz (kötségvetési juttatás, állami kölcsön), a fejlesztési költségmegtakarítás terhére,

c) a beruházást vegyes forrásból (állami pénzeszköz és saját forrás) valósítják meg, a finanszírozási források eredeti aránya szerint megosztva kell elszámolni.

(4) Az állami pénzeszközből megvalósuló beruházás befejezése előtt esedékes beruházási újítási díjat a részesedési alaphoz a tartalékalap terhére ideiglenesen el lehet számolni. Az így kifizetett összeget a beruházás befejezésekor a fejlesztési költségmegtakarítás, ha megtakarítás nincs, a részesedési alap terhére kell a tartalékalapba viszszaosztani.

(5) Az állami költségvetési rendszerben gazdálkodó szerveknél az újítási díjak és költségek fedezetéről a hasznosító szerv költségvetésében kell gondoskodni.

A vállalat vezetőjének (szövetkezet vezetőségének) feladata, hatásköre

16. §.

(1) A vállalat vezetője, szövetkezeteknél a szövetkezet vezetősége — az Országos Találmányi Hivatal elnöke, a Szakszervezetek Országos Tanácsa, szövetkezetek tekintetében az illetékes országos szövetkezeti érdekképviselői szerv által közösen kibocsátott irányelve figyelembevételével — köteles

a) biztosítani az újítómozgalom fejlesztésének az anyagi, személyi és szervezeti feltételeit,

b) kijelölni az újításokkal kapcsolatos ügyintézés ellátó és megfelelő szakképzettséggel rendelkező személyt vagy szervet,

c) az újítási tevékenység irányítása céljából rendszeresen, de legalább évente újítási feladattervet készíteni, pályázatot kiírni — meghatározva a feladatok megoldása során elérendő műszaki-gazdasági eredményt, az ezzel arányos

anyagi elismerés mértékét — és ezeket a dolgozókkal megismertetni,

d) a szocialista munkaverseny célkitűzéseinek kialakításánál a feladatok meghatározásával széles körű újító tevékenységre ösztönözni, a verseny értékelésénél, különböző erkölcsi és anyagi elismerések odaítélésénél az újítómozgalom érdekében végzett munkát is figyelembe venni,

e) az üzemi demokrácia fórumain: termelési tanácskozásokon, brigádvezetők, újítók tanácskozásain számot adni az újítómozgalom eredményeiről, problémáiról, az azok megoldására tett intézkedésekről,

f) a szakszervezettel egyetértésben, szövetkezet esetén az illetékes területi (szakmai) érdekképviselői szerv véleményét kikérve — e rendelet keretei között — újítási szabályzat készítéséről, kihirdetéséről és végrehajtásáról gondoskodni.

(2) A vállalati újítási szabályzat tartalmazza:

a) újítási feladattervek, pályázatok készítésének és kiírásának, újítási szerződések kötésének, az újítási javaslatok bejelentésének, elbírálásának, hasznosításának, a hasznosításban eredményes tevékenységet kifejtők anyagi elismerésének vállalati rendjét, e tevékenységgel kapcsolatos feladatokat és hatásköröket,

b) az újítási szerződések tartalmi és formai előírásait,

c) a hasznos eredmény mérésének és ellenőrzésének rendjét,

d) az újítók erkölcsi elismerésével kapcsolatos tennivalókat,

e) az újítási díj mértéke meghatározásánál figyelembe veendő alapelveket, az újítási díjak kifizetésének és ellenőrzésének a rendjét,

f) az újítások nyilvántartásának, az újítási ügyintézés ellenőrzésének, az újításokkal kapcsolatos panaszok intézésének vállalaton belüli rendjét,

g) az újítómozgalommal kapcsolatos vállalati propagandamunka rendjét, szervezeti és anyagi feltételeit.

Az állami irányító szervek feladata, hatásköre

17. §.

(1) Az Országos Találmányi Hivatal az újítómozgalom országos hatáskörű, központi állami elvi irányítása körében köteles

a) a minisztériumokkal (országos hatáskörű szervekkel) és a Szakszervezetek Országos Tanácsával, illetőleg a szövetkezetek országos érdekképviselői szerveivel együttműködve koordinálni az újítómozgalom központi elvi irányítását és propagandáját,

b) szervezni és irányítani az újítási javaslatok intézéséhez szükséges szakemberek képzését és továbbképzését,

c) meghatározni az újítási napló, az újítói tanúsítvány egységes formáját,

d) vizsgálni az újítási jogszabályok megtartását és a gazdasági ösztönzők hatását az újítótevékenységre,

e) értékelő jelentést készíteni a Minisztertanács részére az újítómozgalom helyzetéről, az újítótevékenység számszerű alakulásáról, elemzés és gyakorlati értékelés alapján a szükséges intézkedéseket megtenni, illetőleg a megfelelő jogi szabályozást kezdeményezni.

(2) A minisztériumok (országos hatáskörű szervek) és a tanácsok kötelesek

a) rendszeres elvi irányítást és segítséget adni a felügyeletük alá tartozó vállalatoknak az újítómozgalom fejlesztéséhez, biztosítva e feladatuk ellátásához szükséges személyi és szervezeti feltételeket,

b) az újítómozgalmaat érintő szabályozások kiadása előtt kikérni az Országos Találmányi Hivatal véleményét.

Az újítómozgalom társadalmi irányító, ellenőrző és az újítók érdekvédelmi szervei

18. §.

(1) Az újítómozgalom társadalmi irányító, ellenőrző és az újítók érdekvédelmi szervei a Szakszervezetek Országos Tanácsa, a szakszervezetek központi vezetőségei, a szakszervezetek megyei tanácsai és a vállalati szakszervezeti szervek, valamint a szövetkezetek érdekképviselői szervei.

(2) Az újítómozgalmat nemzetközi társadalmi fórumokon a Szakszervezetek Országos Tanácsa képviseli.

Illetékmentesség

19. §.

Újítási javaslattal kapcsolatos minden beadvány és eljárás, az újítóval kötött kísérleti, illetőleg hasznosítási szerződés, valamint újítással kapcsolatban folyamatba tett polgári peres és nem peres (végrehajtási) eljárás illetékmentes.

Vegyes rendelkezések

20. §.

(1) Ez a rendelet az 1975. évi január hó 1. napján lép hatályba; egyidejűleg hatályát veszti az újításokról szóló 57/1967. (XII. 19.) Korm. sz. rendelet.

(2) Ha a rendelet hatálybalépése előtt a hasznosítási szerződést megkötötték, vagy a hasznosítás megkezdődött, a szerződéskötés, illetőleg a hasznosítás időpontjában érvényes anyagi jogi rendelkezéseket kell alkalmazni. E rendelet hatásköri és

eljárási szabályait a folyamatban levő ügyekben is alkalmazni kell.

(3) E rendelet 15. §-ának végrehajtásáról a pénzügyminiszter és a munkaügyi miniszter — az Országos Találmányi Hivatal elnökével, a Szakszervezetek Országos Tanácsával és a szövetkezetek tekintetében az országos érdekképviselői szervekkel egyetértésben — az ágazati miniszterek véleményének figyelembevételével gondoskodik. Ennek keretében az újítási díj elszámolása tekintetében a mezőgazdasági szövetkezeteknél, ipari-mezőgazdasági szövetkezeteknél, halászati szövetkezeteknél, szakszervezeteknél, továbbá a jövedelemszabályozás szempontjából mezőgazdasági ágazatba sorolt szövetkezeti társulásoknál eltérő szabályok is megállapíthatók.

(4) 1975-ben a vállalati saját forrásból megvalósított beruházások költségeinek megtakarított részéből az esedékes újítási díjnak megfelelő összeg a részesedési alapba átvihető.

Aczél György s. k.,

a Minisztertanács elnökhelyettese

Minisztertanácsi határozat

A Minisztertanács

1055/1974. (X. 30.) számú

határozata

az úttörő-korosztályú gyermekek és az úttörőmozgalom állami támogatásáról

A Minisztertanács az ifjúságról szóló 1971. évi IV. törvény gyermekkorosztályra történő hatékonyabb alkalmazása, a nevelési feltételek javítása és az úttörőcsapatok rendszeres anyagi támogatásának biztosítása érdekében a következőket határozza:

1. Az állami szervek és intézmények — az adott terület sajátosságait figyelembe véve — az ifjúsági törvény ágazati és helyi végrehajtása során ifjúságpolitikai feladataik részeként határozzák meg tennivalóikat a gyermek-korosztály nevelésének segítését, az úttörőmozgalmi munka támogatását illetően. A vállalati intézkedési tervek ugyancsak tartalmazzanak ezirányú feladatokat. A minisztériumok (országos hatáskörű szervek), a fővárosi tanács és a megyei tanácsok az ifjúság helyzetének kétévenkénti vizsgálata keretében fordítsanak figyelmet a gyermek-korosztállyal kapcsolatos feladataik meghatározására is.

Felelős: miniszterek (országos hatáskörű szervek vezetői)
fővárosi tanács elnöke
megyei tanácsok elnökei

Határidő: 1976. június 30.